

גופת ז'אקלין מרציאנו במקום הרצח

הפרקליטות כתב־האישום נגד חנוך, ביקשה המישטרה לבטלו בגלל פגמים בחקירה. וכך נעשה.

מאז זיכוי של עיסא מתלוננים שוטרים במישטרה יפו, כי עבריינים נים מהלכים מלאי־ביטחון שבית המישפט יפסול כל הודאה באש־מה, כפי שנעשה במישפט עיסא, והדבר מקשה מאוד על עבודת המישטרה.

לטענת הנאשמים, כי הוכחו מכות רצח במישטרה. הוא הסתפק כי ראיות שהיו בפניו על דרך החקירה, כפי שהתבררו מפי השוטרים עצמם, כדי לפסול את ההודאות.

היתה זו שנה שבה נפסלה עוד הודאה של נאשם ברצח, ששיחזור אותו בפני המישטרה היה זה דניאל אל חנוך מחיפה, שנאשם ברצח אביו הזקן. אחרי שהוגש על־ידי

היו בידי המישטרה גם הודאות ברצח זה, שנלקחו מפיו של סר־סורה של מרציאנו. ערבי תושב יפו בשם עלי עיסא, וחברו מוחמד סרור.

היה ברור לכל, כי עם ראיות חותכות כאלה יש בידי התביעה הרשעה בטוחה. אולם כאשר הגיע המישפט לדיון, כפרו הנאשמים בהודאותיהם במישטרה. זה אינו דבר יוצא־דופן במישפטים פליליים, כמעט כל נאשם שהודה במישטרה מנסה לפסול את הודאתו בעת המישפט.

בעת מישפט הזוטא, שנערך על קבילות הודאתו של עיסא, העלה התובע עוזי (סברין) שראטר שני עדים — חוקרי המישטרה שגבו את ההודעה.

בחקירה שחקרו אותם הסניגור רים מאיר זיו ומנחם קזו, התברר שהשוטרים חקרו את הנאשם 24 שעות רצופות, לאל אוכל ושתיה, וכי בעת החקירה הוא התלונן ומחה, טען שהוא חף מפשע ו־הטיח ראשו בקיר.

בסופה של הודאתו הכתובה נרשם, כי הנאשם מוכן להצביע על מקום הפשע ולערוך שיחזור רק אם יקבל את הטיפול לגמילה מיסמים, מאת הדוקטור מיכאל רייטר ביפו.

בית־המשפט חזה גם בסרט־ה־וידאו של השיחזור, ושם ראו ברורות כי בעת השיחזור היה הנאשם עייף עד שלא יכול היה לעמוד על רגליו, עיניו נעצמו והוא התנודד מצד אל צד. תוך כדי השיחזור צעק הנאשם לתוך המיקרופון כי "מלבישים עליו חיק ב־אוונטה".

השופט בנימין כהן, גשיא בית־המשפט המחוזי, לא עצר עוד ברוחו. יחד עם חבריו להרכב, יעקוב קדמי ומנחם אילן, זיכה את הנאשמים על המקום ופסל את ההודאותיהם. "מוטב שהפרקליטות תבדוק קבילות הודאות בשבע עיניים לפני כתב־האישום, לא רק בגלל הסבל הנגרם לנאשמים, אשר אולי הם חפים מפשע, אלא בגלל העוול העלול להיגרם לציבור אם הם אשמים..."

בית־המשפט לא התייחס אפילו

לא הסכימו כי החוקן יבוצע באסיר רים לפי תקנה הנוגדת את החוק. חוקן הוא מעשה מביש, פוגע בשלמות גופו של האדם, מעליב ומבה אתו. וכיוון שכבודו של האדם, ולו גם אסיר, עומד בראש סולם הערכים, אין לפגוע בו ללא חוק מפורש. התקנה נפסלה על־ידי בית־המשפט הגבוה לצדק, והי־חוקן ללא הסכמת האסיר הוכר כלא־חוקי.

בית־המשפט העליון, חיים כהן ואהרון ברק, השלושה קבעו ללא היסוס, כי התקנה נוגדת את החוק. בפסק־הדין העיקרי של השופט ברק הודגש, כי גם לאסיר יש זכות לפרטיות ולכבוד. באחת ההחלטות הליברליות ביותר הסבירו השלושה את המצב במדינות אחרות. חרף ידיעתם את הקשיים הנגרמים לשירות בתי־הסוהר מהברחות הסמים הגדולות,

תמוז: בעילת קטינה

תה מסתובבת בעיר במכנסיים כל כך קצרות, שזה כאב, היתה קטינה.

היא רקדה עם בנות 18, ובאופן טבעי חשב ג'וקי שגם היא שייכת לקבוצת גיל זו. גילה האמיתי נודע לו כאשר מורתה בבית־הספר הומינה אותו, כדי שהוא ינסה להשפיע על התלמידה שתגמור את בית־הספר העממי. "כמעט נפלת מהכיסא, וכמובן שמיד החלטתי להפסיק איתה". העיר ה־רקדן.

כיוון שהעבירה של בעילת קטינה נחשבת רק אם הגבר ידע שהיא נערה היא קטינה, זיכה השופט דויד ולך את ארקין מכל אשמה.

הה רקדן הכוריאוגרף יעקוב ("ג'וקי") ארקין, הגבר בשנות ה־ארבעים לחייו הוא עדיין יפה־תואר ומושך נשים רבות.

התובעת שרה ספיר־חן האשימה את הרקדן, כי בשנת 1975 קיים יחסים מלאים עם קטינה בת 13. שהיתה תלמידה בבית־הספר שלו למחול. כל ימי המישפט מילאו נערות צעירות ויפות־תואר את אולם המישפט, וצפו בהרצעה במוך האהוב היושב על ספסל ה־נאשמים. אחת אחת עלו על דוכן העדים רקדניות בגילים שונים, ו־תיארו את היחסים בין המורה ותלמידתו הקטינה. גם הקטינה

ג'וקי ארקין בעת הזיכוי

אלול: גופת הילד היתה שמונה בחול

השבוע נעצר צעיר נתניתי, דויד רון 1999, עד תום ההליכים, אחרי שהתחזה לחוטף בשיחות טלפון ארוכות עם ספן השלום אייבי נתן. המישטרה טוענת שהוא גרם שיתכוש בהילכי החקירה.

איילנה ארון

אורון ירדן לבני החטיפה

צבי גור, התברר כי הוא צייר בן 33, בעל מישפחה, אשר גיל ילדיו קרוב לגילו של החטוף. גור הרביל את המישטרה לגופתו של אורון, שאותה הטמין בחולות נתניה. או הסתבר כי הילד היה כבר מת בעת מתן הכופר, וכי מכשיר ה־ציטוט לא פעל מפני שגור התייחבא בעת מצוד המישטרה במחיי לה צרה, תחת בית חברתו במושב.

הצייר נתפס, כיוון שלמרות שידע שהכסף מסומן, הפקיד סכום קטן מתוכו בסניף בנק ברחובות. תפיסתו עוררה גל שינאה חדש, ורבים דרשו לגזור עונש מוות על עבירות מסוג זה. גם אמנון גול־דנברג, יושב־ראש לישכת עורכי־הדין, הצטרף לדורשי עונש המוות. גור ביקש שבית־המשפט ימנה לו סניגור, יאליעזר מלחי מונה לסניגורו.

החודש, בנוכחות התובעת שרה סירוסה, פרקליטת תמוז המרכזי, התברר כי הדו"חות הפסיכיאטריים מאשרים שגור יכול לעמוד לדיון. הוא נשאל אם הוא מודה ברצח, בחטיפה ובסחיטה וסניגורו הודה בשמו בעובדות אחרות. העובדות הללו מתייחסות לעבירות של חטיף פה בצורתה הקלה ביותר בחוק, ולגרימת מוות ברשלנות, גם היא עבירה שעונשה המירבי שלוש שנות מאסר.

משפטו של צבי גור רק נפסל תה בסופה של השנה הנו, ויהיה, בוודאי, אחד המישפטים המרתקים של השנה הבאה. העניין רה שבה נאשם צבי גור, הצייר מנתניה, היתה, לאל ספק, העבירה שהסעירה ביותר את הציבור הישראלי השנה.

בחודש יוני הודעוה המדינה מחטיפתו של הילד החייכני בן השמונה אורון ירדן. היתה זו פעם ראשונה בישראל שאדם נחטף תמורת בצע כסף, והעובדה שהימדובר בילד קטן וחטרי־אונים רק הגבירה את הזעם במדינה. בתחילה נשמר כל העניין בסוד כמסו. המישטרה מסרה לאב שני מיליון לירות בשטרות מסומנים, הכניסה לתוך החבילה מכשיר ציטוט משוכלל, הציבה מארבים ליד ה־מקום בו אמור היה כסף להימסר, ושלחה את האב לדרך. האב מסר את הכסף לפי ההוראות שניתנו לו בטלפון על־ידי החוטף וחיכה לשווא לבנו שיחזור. זמן מה עוד מנעה המישטרה את פירסומם של הקלטותיו ושל קולו של החטוף, והמישיכה בחקירה חשאית. אולם אחר־כך ערכו העיתונאים ישיבות־קבע בבית ירדן בסביון, והטלו־זיה דיווחה יום־יום מחדשות ה־חטיפה.

כאשר נתפס החוטף האמיתי,

הוא האמין לו ולכל העדים, שטע־נו כי צורתה והתנהגותה של ה־קטינה שינעו את הכל שהיא בורגרת. מנוסה ובקיאה.

אחרי הזיכוי יצא הרקדן למסע־דרון, מוקף ומעריצות וחייבוקים של תלמידותיו ומעריצותיו. הקטינה עצמה עזבה את הארץ באמצע המישפט, ולא נשארה אפילו ל־חקירה הנגדית שלה, דבר שעורער לחלוטין את אמינותה.

השופט הביע את דעתו, שאין כלל מקום להגיש מישפטים מסוג זה, מישפטים הפוגעים בכולם. ה־קטינה נפגעה קשה כאשר גלריה של עדים השחירה את אופיה והתינהגותה קבל עם ועדה. למרות הזיכוי נפגע גם הרקדן. חמש שנים חי בצל המישפט והכתם שנודק בו בוודאי השאיר מישקע. יחכן שגם נגרם נזק כלכלי לבית־הספר אותו הוא מנהל עד היום.

עצמה. כיום בגיל גיוס, עלתה על דוכן־העדים וסיפרה על חוויותיה עם ג'וקי.

בשלב מסויים נדמה היה כי ה־מישפט אבוד מבחינתו של ג'וקי. כולם ידעו על יחסיו עם הקטינה, היא כתבה על כך ביומנה, ואחיה בא לבית־הספר כדי להכות את המורה. היא היתה מחזרת אחרי ג'וקי בשעת השיעורים ללא בורשה, והכל ידעו על כך. אולם ה־סניגור צבי לידיסקי העלה את ה־נאשם על דוכן־העדים, ובכך עשה דבר מחוכם ביותר.

הרקדן היה עד מצויין. בכנות רבה סיפר לשופט דויד ולך על כל. הוא הודה שקיים יחסים־על־עם הקטינה, אבל רק כמה פעמים, וזה לא היה מי יודע מה־אמר.

מעולם לא עלה על דעתו כי הצעירה המפותחת, בעלת החוה־השופע והשוקיים המגולות, שהי

אב: פסילת הודאה ברצח

ציאנו, שנמצאה ליד שער איצ־טדיון בלומפילד ביפו, בחודש ינואר השנה. זמן קצר אחר כך

ידי המישטרה היתה גופ־תה הנקובה בדקירות סכין של פרוצה יפואית, ז'אקלין מר־